

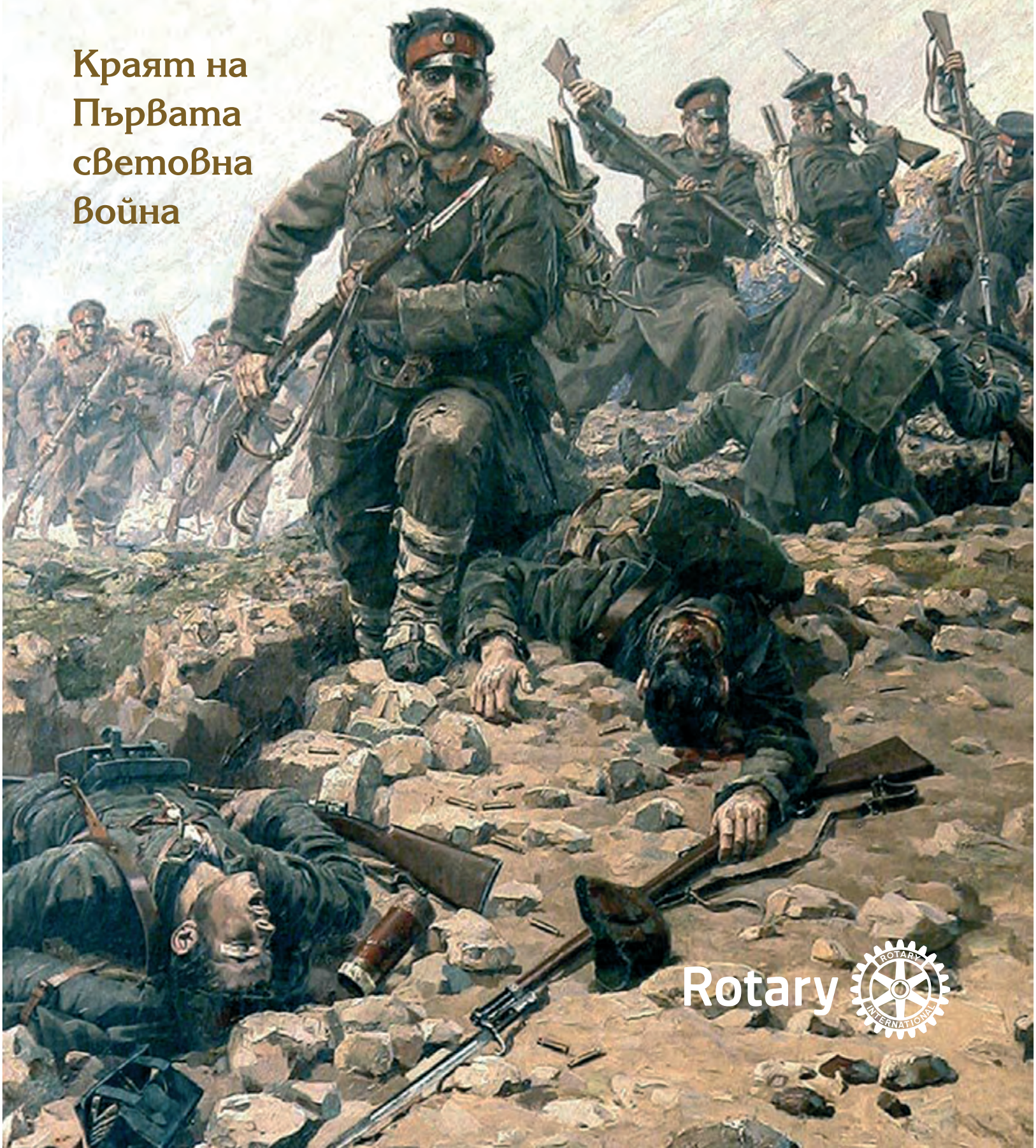
РОТАРИ

БЪЛГАРИЯ СРБИЈА ЦРНА ГОРА МАКЕДОНИЈА

Бр. 3, ноември-декември 2018 г., № 208

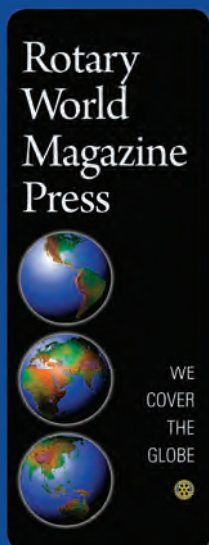
НА БАЛКАНИТЕ • НА БАЛКАНУ • НА БАЛКАНОТ

Крайт на
Първата
свeтовна
Война

Rotary

РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ

Регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X
Издател: Агенция „Бизнес Н“

ИЗЛИЗА НА ДВА МЕСЕЦА

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Веселин Димитров, ДГ
Емил Коцев, ПДГ
Анелия Дошева, ПДГ
Велимир Балезаревић, Србија
Димитрина Вакрилова, отг. редактор
Цвятко Кагийски, Ротари историк
Наско Начев, ПДГ, издател

Отговорен секретар: Антон Начев
Препечат: Любена Райчева

Address:
ROTARY IN THE BALKANS
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. /Fax + 359 32/628 770
Mob. +359 887 594 356
E-mail: spisanie@rotary.bg
www.rotary.bg

Printed by KERA Ltd.

Уважаеми приятели,

В този брой на сп. „Ротари на Балканите“ отговаряме на въпросите защо мирът е приоритет за Ротари и защо се влагат толкова много средства в програми за обучение и създаване на кадри, които без колебание наричаме МИРОТВОРЦИ.

Авторът на основния материал „Войната и спомените“ Джефри Джонсън от една година е старши редактор в екипа на The Rotarian, но вече се е „потопил“ в същността на ротарианските идеали. Докато приближава 100-годишнината от примирието, с което завърши Първата световна война, той естествено беше любопитен за това, как организацията и списанието са реагирани на конфликта.

Тази война засяга България изключително тежко. През 1914-1918 год. ротарианството все още не е навлязло осезаемо в Европа и единственият факт, известен от онова време, е свързан с живеещия в САЩ Събо Николов, който през 1915 г. е приет за член в РК Устър и става първият българин ротарианец.

С „Войната и спомените“ авторът на статията характеризира променящите се настроения към войната и изразява твърдия ангажимент на Ротари към мир, след като конфликтът приключи.

В съпътстваща статия „Бъдещето на мира“ Джеф описва как ротарианците са участвали в създаването на Обединените нации и ЮНЕСКО. Друга тема, която вълнува ротарианците и впечатлява всеки, който иска да научи повече за Ротари и неговата история. Ще прочетете и за продължаващата работа на мрежата от представители на Ротари в ООН и други международни организации.

През ноември празнуваме Фондация Ротари. Много клубове отбелязаха Световния ден на борбата с Полио и избраха различни форми, за да декларират колко малко остава до финала.

Следим с внимание и посещенията на Губернъра Веселин Димитров в клубовете от страната и ви информираме за десетки интересни проекти и инициативи от техния ротариански живот.

**Ваш в Ротари,
Наско Начев**

На корицата:
„На нож“ („Атака“), 1913 г., Ярослав Вешин

БАРИ РАСИН
ПРЕЗИДЕНТ,
РОТАРИ ИНТЕРНЕШЪНЪЛ

BE THE INSPIRATION

Ноември

Уважаеми приятели ротарианци,

В началото на юни, преди повече от 30 години, бях на бизнес пътуване в Лас Вегас. Бях ротарианец от около шест години и се мислех за активен член: присъствах на всяка среща, бях служил като секретар на клуба, познавах всички в клуба си. Но за мен Ротари беше много общностна организация. Свърза ме с Насау и може би дори с Бахамите - но не по-нататък.

Никога не бях мислил много за Ротари отвъд Бахамите и никога не ми беше минавало през ума да пътувам до ротарианска конвенция. Но онази пролет осъзнах, че пътуването ми до Лас Вегас ще съвпадне с Международната конвенция на Ротари и си помислих, защо не? Изпратих регистрацията си и платих таксите си, без да подозирам, че преживяването ще промени живота ми.

Докато присъствах на тази конвенция, бях зашеметен. Едно нещо беше да знам, че бях част от глобална организация с над милион членове по света. Съвсем друго беше да стоя там. Отидох на всяка обща сесия, разгледах всеки щанд в Къщата на приятелството и научих за проекти, които дори не бях подозирал, че може да има в Ротари. Тази конвенция не само отвори очите ми. Тя ми отвори ума. Това ме вдъхнови да променя

напълно начина, по който виждах Ротари, какво може да направи Ротари за мен и какво мога да направя чрез Ротари. Това вдъхновение е останало с мен оттогава и се подновява всяка година на всяка Ротари конвенция. През юни 2019 г. ротарианците от цял свят ще се събират в Хамбург, за да уловят момента на 110-ата ротарианска международна конвенция. Мнозина като мен идват на тези събития от години; много други ще отидат за първи път. Независимо дали искат да се свържат със стари приятели, да намерят вдъхновение за новата ротарианска година, или просто да видят какво е Ротари, всеки от тях ще намери свой собствен момент в Хамбург.

Ако сте редовен посетител на конгреса, никак няма да искате да пропуснете приятелството и вдъхновението, които ще откриете в Хамбург. И ако никога не сте присъствали, моля, помислете за моята лична покана. Регистрирайте се на riconvention.org до 15 декември на най-изгодна цена и нека тази конвенция бъде вдъхновението за вашето ротарианско пътешествие.

Декември

Уважаеми приятели ротарианци,

Традиционно първото ротарианско списание за ротарианската година показва профил на встъпилия президент на РИ и неговото семейство. Винаги съм чел тези профили с интерес и никога не съм мислил много за възможността някой ден да доведе автор от списанието на среща на моя Ротари клуб! Никога не съм харесвал прекаленото внимание и идеята да има моята снимка на корицата на списанието ме караше да се чувствам малко неудобно. Но когато видях снимката, която избраха редакторите, аз се усмихнах. Защото звездата на тази картина определено не съм аз, нито дори съпругата ми Естер. Това е ятото фламинго, които не биха могли да се интересуват по-малко от Ротари, всички те минават покрай нас в една и съща посока. Всички - освен един.

Не можех да измисля по-подходящ образ, който да отразява посланието, което искам да предам на ротарианците. Това, че едно фламинго, вървейки в друга посока, представлява толкова много от това, което трябва да направим в Ротари. Това фламинго знае, че всички ходят в една посока. То го вижда. Но също така вижда, че пътят, по който се движат, не е най-добрият. Може би, може би, там има по-добър път и то иска да се огледа добре, преди да продължи с приятелите си.

Промяната е трудна. И колкото повече пътуваме по същия път, толкова повече приятели имаме с нас, толкова по-трудно е да се обръщаме и да го правим по различен начин. Но промяната, не промяната заради самата промяна, а внимателна, пресметната, целенасочена промяна, е от съществено значение за всяка организация, която иска да се развива, да остане релевантна и да напредва в правилната посока.

Затова вижте тази картина, но не гледайте мен. Аз не съм този, за когото е корицата. Тази корица е за фламингото. Става въпрос за любопитството, смелостта и убеждението да погледнете различни пътища, които биха могли да са по-добри - независимо дали сте на разходка в красива бахамска сутрин, или помагате да се очертае курса за нашата организация.

ВОЙНАТА И СПОМЕНИТЕ

*През ноември преди сто години приключи Първата световна Война.
Най-малко 1800 ротарианци от Северна Америка и Великобритания
са служили в армията по време на тази война; още стотици вписани в Червения кръст,
YMCA и различни правителствени отдели.
Повече от 50 души са дали живота си.
На годишнината от Деня на примирието ние гледаме обратно към това,
как войната е отразена на страниците на The Rotarian.*

от Джефри Джонсън

1914-15

„Като има предвид, че войната е призната като най-кръвавото оръжие, наследено от тъмното минало ... трябва да дадем своя принос за поддържането на мира между народите по света, без прибягване до война“.

Така решиха близо 1300 ротарианци, които се събраха в общинската аудитория в Хюстън през юни 1914 г. за петата годишна конвенция на Международната асоциация на ротарианските клубове. The Rotarian публикува цялата резолюция от 183 думи в августовския си брой. Но вече парченцата домино бяха паднали. На 28 юни, два дни след края на конвенцията, 19-годишният босненски сърбин на име Гаврило Принцип убива австрийския архидюк Франц Фердинанд и съпругата му Софи в Сараево. На 4 август Германия нахлува в Белгия, а след няколко седмици Германия и нейният съюзник Австро-Унгария вече воюват с Франция, Великобритания, Русия и Сърбия. Цяла Европа потъва в мрак.

Буферирани от Атлантическия океан, ротарианците в САЩ отначало не са били особено ангажирани с войната. На Хюстънската конвенция ротарианец от Тексас, на име Р.С. Дъф обобщава настроението, което преобладава в американския клон на организацията поне още една година. Дъф възпява бизнеса: „почетен, енергичен, създаващ блага чрез сделки, търговия и индустрия“ - като „панацея за войната“. В октомврийския брой на The Rotarian Л. Д. Хукс, основател на Ротари клуб в Атланта, въвежда фразата: „Не говорете за война, говорете за бизнес“.

В своята дистанцирана позиция, тези ротарианци отразяваха президента Удроу Уилсън, който на 4 август издава прокламация за неутралност. „Съединените щати трябва да бъдат неутрални, на дела и на думи“, казва той две седмици по-късно в съобщение до Конгреса. „Ние трябва да сме безпристрастни в мислите и в действията си.“ Ротарианците от САЩ очакват, че далечната вишка, от която те наблюдават „клането на човечеството“, им играва специална роля. - Нека ние, като американци, правим това, което можем - предлага Ротари клубът в Миннеаполис. „Ние не трябва да вземаме страна. Не можем да се намесваме. Но ние можем да дадем сила на гласа на мира, който ще проникне през хаоса и на най-страшната буря.“

Призивите към Ротари да служат като адвокати за мир идват и извън организацията. В речта си през септември в Ротари клуба на Хюстън писателят и издател Елберт Хъбард смята Ротари за „най-голямата бизнес организация в света“ и я призова „да окаже мощно влияние върху глобалния мир“.

През 1914 г. Хъбард се наслаждава на слава, постигната от малко други американци. С шармантната си грива, широкия си Стетсън, торбесто палто и развяваща се вратовръзка, той създава отличителна фигура и подкрепя своята знаменитост с великолепни изяви, включващи оживените месечни списания - най-вече The Philistine, неговата „периодика на протест“ - и стоки, произведени в Roycroft, неговата художествена и занаятчийска общност близо до Бъфало, Ню Йорк.

На 7 май 1915 г. Хъбард и съпругата му Алис са били на борда на Луситания в близост до Ирландския бряг, когато немско торпедо се преминало през лъка на кораба. Луситания потъва в рамките на няколко минути. Хъбард е сред близо 1 200 мъртви - както и Уилям Митчелхил, 44-годишен търговец на семена от Сейнт Джоузеф, Мисури, чийто Ротари клуб го споменава като „човек и несравнима личност, особено известен с приятелството, благотворителността и любовта към ближните си.“

Потъването на Луситания донася Войната в Америка. Франк Хигинс описва това променящо се настроение, когато говори на шестата Ротарианска конвенция, проведена в Сан Франциско през юли 1915 г. Един от заместник-председателите на Ротари, Хигинс е бил и президент на Ротари клуб Виктория, Британска Колумбия. Като част от Британската империя Канада вече е във Война от почти година. Светът, описан от Хигинс, под своето „покривие на култура, образование и усъвършенстване“, остава брутална основа, както винаги. „Това се потвърждава от факта, че най-кръвавата война, която светът някога е виждал, продължава днес, ко-

гато можете се убиват един друг, както диваците правеха в тъмните векове“.

Хигинс се страхува, че „учението за мира и добрата воля на всички хора ще остане нещо невъзможно“ - освен ако „в света не се инжектира някаква мощна сила“. Вярва, че Ротари е „този дух, тази сила ...“

1916

Независимо от променящите се перспективи, онези, които не се бият на първите линии, се мъчат да разберат конфликта. Един ротарианец от Англия, посещаващ стратегически мост в Единбург, се учудва, че „гледката на часови, бодлива тел и защитни пясъчни ограждения донесоха войната в Манчестър много по-близо, отколкото го осъзнаваме, както и вдъхновяващата гледка на Кралския флот“, закомвен във залива на Форт.

На 1 юли в северозападна Франция по поречието на река Сома британски войски форсират в окопалата се немска армия. До края на деня те са понесли 57470 жертви, включително 19 240 войници, умрели от раните си. Уинстън Чърчил го нарича „най-голямата загуба и клане, претърпени в един ден през цялата история на британската армия“.

Борбата продължава по течението на Сома още 140 дни, като ангажира около 3,5 милиона мъже от 25 държави. До средата на ноември, когато зимното време довежда до спиране на бойните действия, британските сили, които включват войски от Австралия, Канада, Индия, Ирландия и Шотландия, са претърпели около 420 000 жертви; немската армия поне 430 000 души, а Франция - 204 000 души. Влудяващата охлювна скорост на битките означава, че настъплението или отстъплението на армиите често се пресмята в инчове, футове и ярдове.

През ноември 1916 г. читателите на The Rotarian неочаквано надникват в окопите по Сома. Седмици по-рано Джордж Бригън, бъдещ президент на Ротари клуб в Торонто, получава писмо от канадския лейтенант Ф.Г. Дайвър. Датирано с 11 септември то започва: „Без съмнение ще бъдете доста изненадани да получите писмо от мен, но аз чувствах, че по някакъв начин искам да покажа благодарността си към вас, че ме приехте в Ротари клуб и да ви съобщя, че дори на фронтовата линия, която минава тук във Франция, съм усетил влиянието му.“

Дайвър продължава да обяснява, че докато е в Англия с канадска дивизия, формирана в Онтарио, той е бил „един от щастливите“ офицери, изпратени незабавно във Франция, където той се присъединява към 87-ия батальон, по подразделение в Монреал, известно като Канадска Гренадирна гвардия. Без да

познава никой от офицерите, той намерил за „доста трудно ... да Влезе В тесния им кръг“. По време на затишие той отива при друг офицер на пост „за цигара и да види дали случайно има нещо за намятане, тъй като става наистина студено тук между четирите и пет сутринта.“

Този друг офицер се оказал майор Х. Лерой Шоу, основател и бивш президент на Ротари клуб в Монреал. Нещо повече, както научил Дайвер, двамата други офицери от 87-и също били ротарианци: Майор Ървинг П. Рексфорд и Джон Н. Луис. „От онази нощ нататък - обяснява Дайвер – нещата бяха съвсем различни за мен, защото, макар и не още част от щастливото им малко семейство, аз съм много по-близо, отколкото щях да бъда, ако не беше добрият стар Ротари.“

Преди да се подигне „Ваш В Ротари“, Дайвер описва „Великия живот“ в окопите. „Живееш като толкова многото плъхове в земята и като плъховете никога не сменяш грехите си. ... Но с всички неудобства има нещо, което те кара да се радваш, че си дошъл“.

Малко след обяд на 21 октомври, по време на битка на изток от река Анкри, приток на Сомма, канадските гренадирски гвардейци завземат немска позиция, наречена Regina Trench. Водейки своя възвод, Дайвер умира в атаката.

Неговият некролог в „Звездата“ отбелязва, че Луис, основател на местния клуб за момчета, допринеся щедро в Чикаго и в Монреал за „благотворителните организации, които се грижат и гледат на възпитанието на децата с особен интерес.“ В памет на Луис, ротарианският клуб в Монреал събира 10000 долара, за да построи сграда във фермата „Шоубридж Бойс“ в Квебек с инкрустирана медна плоча: **„Никой няма по-голяма любов от този човек, който остави живота си за приятелите“** (Дом на 30 момчета, двуетажната тухлена вила „Луис Мемориъл“ е съществувала до 60-те години.) Шо се отнася до Шоу и Рексфорд, те са оцелели от войната и се завръщат в Монреал, Шоу, за да преследва кариерата си от преди войната (и страстта му за кърлинг), а Рексфорд да поеме председателството на клуба, където през 1929 г. ръководи успешна кампания за набиране на повече от 250 000 долара за „Домашен фонд за момчета“.

Годината завършва с още една смърт, свързана с Ротари, когато синът на Хари Лоудър пада във Франция. Веселият шотландец - прякорът, често споменаван с името на Хари Лоудър, обикновено върви с някой, който е много забавен или хитър - старшият Лоудър култивира незабавно разпознаваема публична личност, която в случая носи килт и там-о-шантер, пуши къса глинена лула и размахва бастун.

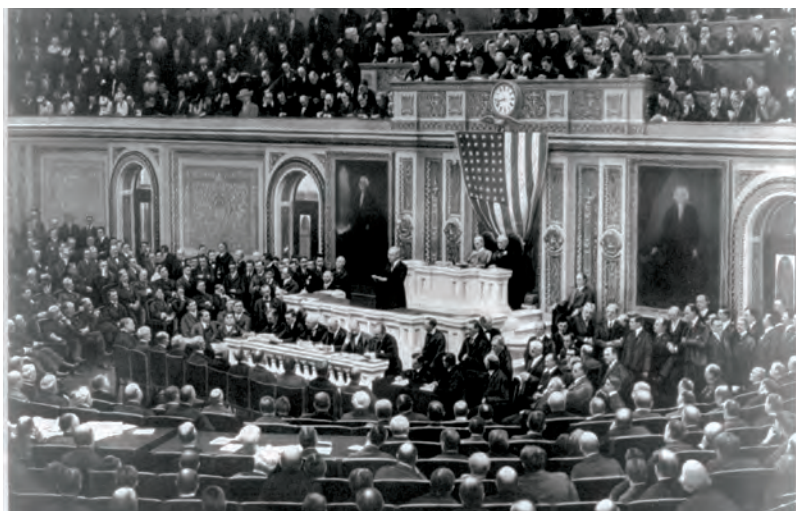

Певец, композитор и комик, той пълни водевилните театри във Великобритания, Австралия, Канада и Съединените щати и продава по собствена оценка милион или повече записи. През първите две десетилетия на 20 век той е най-добре платеният изпълнител в света.

В края на 1914 г. Ротари клубът в Глазгоу приема Хари като член, въпреки че артистът твърди, че се е присъединил към Ротари по-рано същата година, докато е обикалял Америка. (Мълвата в Ротари твърди, че Лоудър се е срещал с Пол Харис, докато е бил в Чикаго и че двамата бързо са станали приятели.) Лоудър е възторжен в похвалата си за Ротари и редовно се появява в Ротари клубове, където води членовете в пеенето на песни, включително една, в която хорът пее: „В Ротари, в Ротари // Това е мястото за намиране на общество.“

През коледните празници на 1916 г. Лоудър е в лондонски театър в представление, наречено „Три наздравяци“, което редовно привлича Войници в отпуск от Франция - мъже, както обяснява Лоудър, които търсели „нещо леко, с много хубави момичета и весели мелодии и хора, които се смеят“. На сутринта на Нова година блъскането по вратата му го събужда. Портнерът му подава телеграма: „Четири дни по-рано, около 8 сутринта, 25-годишният му син Джон, капитан в 8-и батальон на Арсил и Съдърланд

Хайлендър, е бил убит от немски снайперист в близост до Френския град Pozieres. Джон Лоудър е трябвало да се върне у дома в отпуск.

Смъртта на Лоудър е голям удар за ротарианците в САЩ. Клубът в Ню Йорк изпраща на баща му благодарност, написана от един от членовете му, авторът и редактор Ф. Д. Ван Амбърг. The Rotarian публикува стихотворението в изданието си от февруари 1917 г. „- Не можеш ли да ни видиш, Хари? - пъта третият му куплет. - Не разбираш ли, че не е само твоята загуба? Това е международна скръб, която взема от ротарианското сърце най-топлия блясък.“

В мемоарите си „Министрел във Франция“ Хари Лоудър си спомня как новината за смъртта на сина му го е довела до края на кариерата му. Въпреки това, той се завръща в Три наздравци, за да осигури на другите кратко облекчение от мизерията на войната. През юни 1917 г. той посещава британски войски във Франция, където войници молят: „Накарайте ни отново да се смеем, Хари!“ (Неговата Военна служба, която включва набор на войници, посещения в болници и митинги, му донася рицарско звание през 1919 г.)

По време на турнето през 1917 г. Лоудър посещава гроба на сина си на бойното поле на Сом. (Днес Военното гробище Ovillers пази гробовете на 3 440 британски воина, повече от 70 процента от погребаните не са идентифицирани.) Лоудър се срива на могилата под белия кръст, където се намира синът му. „Сега, когато отново поглеждам назад“, пише той, „мога да се сетя за само едно-единствено желание, което ме управляваше и движеше. Искях да вкопая ръцете си в този тъмен гроб, да придърпам момчето си здраво към гърдите си и да го целуна. И исках да му благодаря за това, което беше направил за своята страна, за майка си и за мен.“

1917

На 7 ноември 1916 г., след кампания под лозунга „Той не ни Въвлече Във Войната“, Удроу Уилсън спечелва втори мандат като президент. На 2 април 1917 г., четири седмици след Встъпването си в длъжност, той се обръща към специалната сесия на Конгреса и иска да бъде обявена война срещу Германия. След няколко дни Камарата и Сената дават на Уилсън това, което иска.

Почетен член на няколко ротариански клуба, Уилсън по-късно е Възхваляван от The Rotarian като „апостол на мира“. Но след като германците отхвърлят опитите му да прекрати войната чрез преговори, Възобновяването на неограничената подводна война и развитието на план за привличането на Мексико, обещавайки да му помогне да възстанови бившата си територия в американския югозапад, Уилсън тегли чертата.

The Rotarian подкрепя президента. „В призива си към демократите по света“, пише броя през май, „президентът Уилсън изложи в ясна светлина принципа на Ротари ЗА БЕЗКОРИСТНА СЛУЖБА - служба за целия свят - над личния интерес, на която и да е нация“. В същия брой реклама на цяла страница изобразява американското знаме и носи дебели подчертания надпис „Война“, обещава, че на предстоящата годишна конвенция ще „окаже допълнителна подкрепа на президента на Съединените щати, чрез най-добрата демонстрация на бизнес и професионални мъже, които някога са се събирали на Конвенция. Не пропускайте да дойдете в Атланта, където Международната ротарианска история ще напише най-голямата си глава.“

Твърде болен, за да присъства на конгреса, Пол Харис изпраща послание, което да бъде прочетено там, в което той възхвалява Уилсън - „идеалът на американското гражданство“ - и се ориентира оптимистично към потенциалната полза от войната. „Това са силни дни, дни на несравними възможности - несънувани възможности, пише той. Край на безполезното и старото, начало на новото и полезното. Никога няма да има по-голям шанс, отколкото сега. Човечеството трябва да се издигне триумфално над този воал на скръб, облагородено от страданието си.“

Всичко това идва с решителна промяна в тона на това списание. Изчезва месечната колона „Новини за клубовете“, заменена с „Клубове, заети с патриотични задачи“ и „Военна служба на Ротари клубове“. Ротарианците се включват, за да платят за линейки и други бойни нужди, с техните дарения. Членовете на Ротари клуба Утука, Ню Йорк, закупуват държав-

ни облигации за 330 000 щатски долара като част от Усилието за спечелване на Войната.

Разбира се, The Rotarian отразява такива граждански проекти, особено от части на Британската империя, през цялото време. През лятото на 1915 г. например ирландският Ротари клуб в Белфаст допринася щедро за фондация за местни линейки. Тази есен ротарианците в Дъблин използват значителна част от своята енергия за забавление на ранени войници. „И в края на годината ротарианците в Хамилтън, Онтарио, организираха много празненства и други обществени дела ... да наберат пари за нуждите на войници на фронта“.

През септември 1917 г. в канцеларията на Военния щаб Реймънг Б. Фосджик, председател на комисията за обучителни лагери, написва писмо с благодарност на Чесли Пери, редактор на The Rotarian и първия генерален секретар на Ротари (въпреки че тази конкретна позиция не съществува още). „Аз съм толкова впечатлен от това, което извърши вашата организация, че съм я довел до вниманието както на министъра на Войната, така и на президента“, пише Фосник. Президентът Уилсън пише отделно писмо до Пери, в което признава, че „услугата, предоставена от вашата организация в този период на национален стрес, е много голяма и аз чувствам, че правите истински принос към каузата, която всички ние взимаме толкова при сърце.“

Имената на известни американци започват да се появяват в списанието заедно с военните съобщения. Генерал-майор Леонард Ууд пише за „Новата американска армия“. Американският комисар по храните и бъдещият президент Хърбърт Хувър проповядва „Евангелието на чистата чиния“, очертавайки начини за запазване на месо, мляко, мазнини, захар и гориво. „Уолтър Камп, бащата на американския футбол“ - от 1888 до 1892 г. неговите отбори от „Йейл“ постигат баланс от 67-2 - изложиха идеята си за Корпус на ветерани, което ще позволи на мъжете на възраст над 45 години да станат ефективни патриоти.“

1915-18

През юли 1919 г., осем месеца след Деня на примирението, The Rotarian отпечата своя Списък със златна звезда на честта и изброява членовете на клуба, които „дадоха живота си в служба на своите страни и човечеството“. Той съдържа имената на 47 ротарианци: двадесет и шест от Съединените щати, девет от Канада, осем от Шотландия и четирима от Англия - и има още поне шестима ротарианци, чиито имена би трябвало да се появят в почитане-

APRIL, 1918

THE ROTA

Conditions of a
Democratic Peace

Rotary Ideals
in the Trenches

Cometh the Con-
crete Ship

THE ROTARIAN

Vol. XII, No. 4

World Revolution Seen
By Lincoln Steffens

The Religion
of Democracy

The Man Who Beat
the Germans

то, но не са (До края на Войната не е имало Ротари клубове в Континентална Европа или Австралия).

Капитан Ричард Стейси е първият ротарианец, който умира във Войната. Член на 14-ия кралски Монреалски полк, Стейси е прострелян през 22 април 1915 г. по време на Втората битка на Ипрес в Западна Белгия. Маркировката на мъртвия войник идентифицира ранг и полк, но не и името му, и той е погребан под надпис „Капитан във Великата война ... Известен само на Бог“ (тялото на Стейси бе идентифицирано чак през 2013 г.)

За ротарианците най-тежките жертви в битката идват през 1918 г., след като американските войски пристигат в Европа. Повечето фатални случаи са настъпили в седемседмичната кампания „Меузе-Аргон“, която пробива линията Хинденбург, последната защита на Германия. Лейтенант Хари Б. Бенгли от Елмира, Ню Йорк, загиба на 29 септември близо до канала Сен-Куентин; Лейтенант Едуард Родес от Такома, Вашингтон, почина близо две седмици по-късно до „Грандпре“. Днес Бенгли и Родес имат постове на американския легион, наречени на тях в родните им щати.

На 22 октомври редник Джейкъб Фердинанд Спир от Уилмингтън, Делaware, чието име също не се появява в Списъка на честта, почива близо до бомбардираната ферма Маделейн на север от Нантилоло. А на 4 ноември, една седмица преди края на войната, ефрейтор Хауърд Е. Браун от Линкълн, Небраска, умира при настъплението на Стеней, село на река Мейз.

Последен от ротарианците, за който се знае, че е паднал в битката по време на „Войната, която е края на Всички Войни“, Браун е писал член на клуба си в Линкълн няколко седмици по-рано, за да му благодари, че му е изпратил „членската карта за следващата година“.

Но Браун не е последният смъртен случай. Това определение принадлежи на Грифин Кохран от Лексингтън, Кентъки. Редовните читатели на The Rotarian вероятно са си спомнили името на Кохран от преди войната, когато е предоставял дописки за ротарианските събития в родния му град. Като кореспондент на клуба си той е, както обясняват редакторите, един от многото „мъже на служба, чието сътрудничество прави нашето списание успешно“. Тъй като тази бележка се появява през 1916 год., позоваването на „мъже на служба“ вероятно няма Военна асоциация, а вместо това има предвид членовете на клуба, които подпомагат „Списанието на службата“, ротарианският лозунг по онова време.

През пролетта на 1918 г. Кохран е бил капитан в лагера Захари Тейлър близо до Луисвил. Отделението на Кохран, 309-и Влак за боеприпаси, накрая намира

пътя си до Франция, където остава след края на войната. На 21 февруари 1919 г. Кочран умира в Турс. Причината за неговата смърт остава мистерия.

11-ият час на 11-ия ден на 11-ия месец

През април 1918 г., месеци преди края на войната, Ротари вече си представя как ще изглежда един следвоенен свят. Този месец The Rotarian публикува статия на британския писател Норман Ейнджъл, наречена „Условия за демократичен мир“. В него Ейнджъл, който ще спечели Нобелова награда за мир през 1933 г., подкрепя призива на Уилсън за Лигата на нациите, план, формулиращ се от 1916 г.

Подобно на Уилсън, Ейнджъл знае, че се бори срещу течението. Въпреки това той оспорва онези хора, които не вярват в лигата, защото смятат, че е непрактична. „Истината е, че това не е практично, защото не вярваме в него“, заявява той. „Ако Всички вярвахме в него и сме били решени да го подхванем, този факт сам по себе си ще го направи не само практично, но и неизбежно“. Тогава предвоенното желание на Ротари за „мир между народите по света“ най-накрая може да се осъществи.

В 11 часа сутринта на 11 ноември, 47 мили североизточно от Париж в гората Компьен, германски делегати се срещнаха с командващия на съюзниците Фердинанд Фох и подписват примирието, което приключва войната. Ротарианците се радват. Един по-оптимистичен Филип Келър характеризира примирието като „най-великото предаване в историята на човечеството. То бележи края на битките на войната и началото на по-големите битки на мира.“

Но в средата на изборите, проведени шест дни преди подписването на примирието, републиканци-

те спечелват контрола над двете камари на Конгреса. Дори на убедителен демократичен президент щеше да му е трудно срещу такива обстоятелства. В рамките на месеци „идеализмът на военните времена избледнява в проблемите на следвоенния период“, разказва историкът на Йейл Джон М. Блум. „Инфлацията, безработицата и страховете от болшевизма“ - последното беше очевидно дори на страниците на The Rotarian - „намален обществен ентусиазъм за щедър мир и истински интернационализъм“. Конгресът никога не ратифицира Версайския договор и въпреки, че щеше да има Общество на народите, Съединените щати никога не биха станали член.

Дори когато мечтата на Уилсън се срина, ротарианците си представиха международна лига по собствен модел. Харууд Хъл изразява тази концепция в обръщение към своя Ротари клуб в Сан Хуан, Пуерто Рико. (Речта на Хъл се появи в The Rotarian през декември 1919 г. под заглавие „Ротарианското общество на народите“.) „Общество на народите и това, което може да ни донесе, изглежда не повече като сън или бездействие, отколкото самата Ротари“, казва Хъл. „Същите неща, които правят Ротари възможно, ще направят възможно общество на народите - личен контакт, приятелство, дружба, разбиране, толерантност, увереност и преди всичко обслужването на другите в нашата работа.“ ...

548

THE ROTARIAN

—Vol. XI, No. 6

Some Rotarians on Active Service

Jack Craig

Leo Weeks

Dave C. Bayless

Arthur Kemp

„Някой ден ще има Ротарианско общество на народите. Може би не е лигата, за която чуваме за сега, но лигата, която ще бъде, може да успее само до толкова, доколкото принципите на Ротари са приети и приложени в отношенията между народите, тъй като те ще стават все по-търсени при взаимодействието ни един с друг.“

БЪДЕЩЕТО НА МИРА

автор: Джефри Джонсън
илюстрации: Грег Кларк

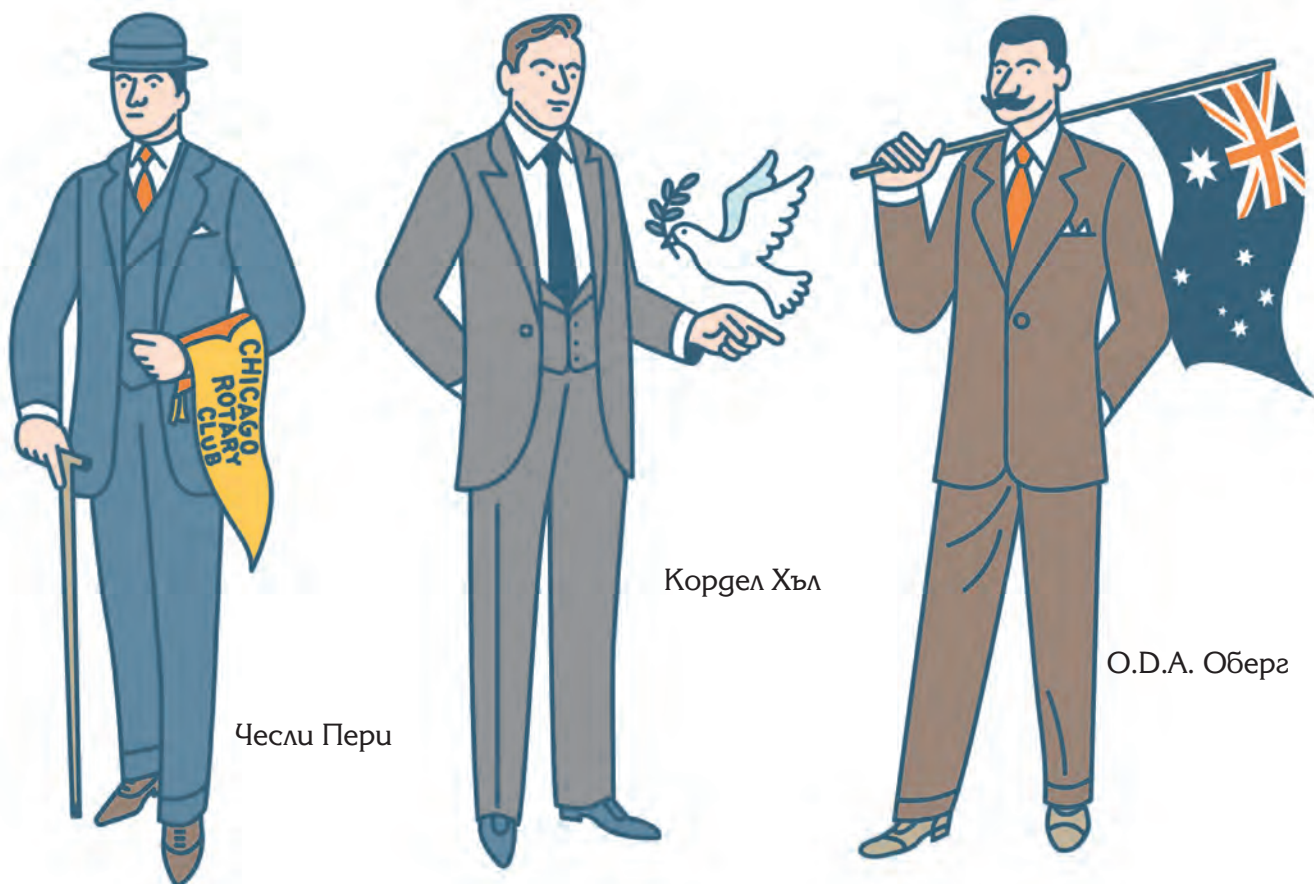
**В своята работа
с Организацията на
обединените нации
и други международни
организации, мрежата
на Ротарианските
представители развива
вековна традиция
за насърчаване на
глобалната хармония**

През октомври 1991 г., след 26-годишна кариера в чуждестранната служба за САЩ, Т. Патрик Килоу изнася реч пред Ротари клуб Черната планина в Северозападна Каролина. Заглавието на речта завладява с провокативната си предпоставка: „Обединените нации: Създадена в САЩ от ротарианци“.

За да подкрепи това твърдение, Килоу подготвя редица исторически факти. Той отбелязва, че Кордъл Хъл, държавният секретар на президента на Франклин Рузвелт, лауреат на Нобелова награда за мир и „баща на Обединените нации“ и няколко други ключови играчи в създаването на ООН имат ротариански връзки. Нещо повече, ротарианци организират конференцията в Лондон през 1942 г., която въдвоява създаването на ЮНЕСКО и още през 1943 г. се застъпва за „централна световна организация“. Ротари също публикува и разпространява брошури, памфлети и книги, за да образова своите членове и насърчи подкрепата им за нововъзникващите ОН.

„Без съмнение ОН е изцяло американски, изцяло ротариански продукт от началото до края, заключава Килоу. Обединените нации е наше дете“.

Член на клуба Черната планина до смъртта си през 2014 г., Килоу датира участието на Ротари в глобалното укрепване на мира към 1939 г. Но този ангажимент за мир е почти толкова стар, колкото Ротари. През 1914 г., когато избухна Война в Европа, Чесли Пери, признат гнес за първи генерален секретар на Ротари, пише: „Нека Ротари направи международния

мир и добрата воля своя мисия като международна организация.“ И през 1921 г. на своята 12-та годишна конвенция в Единбург, Шотландия, Ротари обещава „да спомогне за развитието на международния мир“, като променя предмета и целите на организацията.

Почти век по-късно Питър Кайл Вярва, че обещанието може да осигури основата за бъдещето на Ротари. „Мирната програма на Ротари има потенциала да има голямо наследство“, казва той.

Кайл е в състояние да превърне визията в реалност. От 1 юли той е ръководи Мрежата на ротарианските представители - група от ротарианци от различни среди, които представляват Ротари в Обединените нации и други международни организации. Мрежата датира от 1991 г., когато Съветът на РИ одобри план, който включваше осигуряване на възможно най-висок консултативен статус за Ротари в Икономическия и социален съвет на ООН, което е постигнато през 1993 г.

Чрез изграждането на връзки в рамките на конкретни организации представителите помагат на Ротари да успее в амбициозните си усилия по целия свят - главно сред тях е изкореняването на полиомиелита. Неговият успех в борбата с тази болест печели на Ротари огромен авторитет и влияние на арената на международното разрешаване на проблеми. Кайл има стратегическо виждане за това.

„Често ние се оплакваме, че светът не знае за ро-

лята на Ротари в изкореняването на полиомиелита, казва той. Целият свят не трябва да знае. Политиците и международните организации - те трябва да знаят. Нашите взаимоотношения с ключови висши политици в Обединените нации и други глобални организации бяха важни за подкрепата в каузата за полиомиелита. Възнамерявам да поддържам, задълбочавам и разширявам тези взаимоотношения“.

През април 1945 г. в Сан Франциско се събират представители на 50 държави, които да финализират и одобрят Хартата на ООН. Съединените щати канят 42 неправителствени организации да участват в конференцията като официален консултативен капацитет. 11-те консултанти на Ротари от Щатите са ръководени от президента на РИ Ричард Х. Уелс, но присъствието от организацията е по-широко. O.D.A. Оберг от Ротари клуб Сигни, който присъства на конференцията като консултант на австралийската група от представители, съобщава в The Rotarian, че „27 ротарианци са тук като делегати или технически съветници, а петима от тях са председатели на своите делегации“. Много Ротари членовете присъстват неофициално.

„По това време имаше малко на брой служители на ООН, пише Дейвид С. Форурд в „Един век на служба: Историята на Ротари Интернешънъл“.

„Ротари е имал ключова роля в ... създаването на ООН“

Едуин Х. Фута

Присъстващите ротарианци ръководеха дневния ред, извършваха преводи, предложиха формулировка за резолюции и спомогнаха за решаване на спорове между делегатите.“ Едуин Х. Фута, първият декан на Мрежата на ротарианските представители, е още по-категоричен относно въздействието на организацията върху конференцията. „Ротари спомогна за формулирането на оригиналните документи, създаващи Организацията на обединените нации.“

През август 1945 г. американският гържавен секретар Едуард Р. Стетиниус-младши написа в The Rotarian: „Поканата към Ротари Интернешънъл да участва в Конференцията на ООН... не беше просто жест на добра воля и уважение към една велика

организация. Това беше признание за практическата роля, която членовете на Ротари са играли и ще продължат да играят в развитието на разбирателството между народите.“

След конференцията в Сан Франциско Ротари продължи да работи за повишаване на информираността на обществото за новата глобална миротворческа организация. Тя организира Седмица на ООН през октомври 1945 г. (когато ООН официално възниква) и публикува „Хартата на ООН“, заедно с „интерпретативни коментари“ и въпроси за обсъждане в „Оттук нататък!“, една книга от 96 страници със седем издания.

30-те и 40-те години на миналия век бяха „разцветът на влиянието на Ротари в света, казва Кайл. Сравнена с мащабите на Ротари, ролята ни беше значителна.“

С влизането на Студената Война отношенията на организацията с ООН се промениха. „ООН започна да се възприема като много политическа“, казва Фута, а Ротари, по думите му „си взе почивка“. Макар че никога не се оттегли напълно, едва през 1985 г., когато PolioPlus стартира, Ротари започна да се връща и установява активна връзка с Организацията на обединените нации. Утвърдиха се и взаимоотношенията си със Световната здравна организация,

„Моят приоритет е изкореняването на полиомиелита да влезе в правителствените комуникета.“

Джудит Димент

УНИЦЕФ и други агенции и програми, подготвяйки пътя за създаването на Мрежата на ротарианските представители.

Въз основа на решенията на Борда на директорите на мрежата, организацията прие сегашния си размер и конфигурация между 1991 и 2013 г., годината, в която Фута беше назначен за първия декан. „Когато дойдох, мрежата беше съставена от 30 полунезависими представители, следвайки какъвто път си искаха, казва той. Аз вдъхнових единно послание, координирано с целта и мисията на Ротари.“

„Като бивш генерален секретар (2000-11) Ед добре познава Ротари Интернешънъл и има ясна визия за него като организация, отворена към света и готова да поеме глобалната отговорност“, казва Валтер Гигър, основният представител на мрежата в ООН в Женева и Икономическата комисия за Европа на ООН.

„Ед упълномощи представителите да дават гласовете си на масата“, добавя Джейсън Гонзалес, един от двамата младежки представители на мрежата в ООН в Ню Йорк. „Той насърчи един дух на сътрудничество, който спомогна за споделянето на посланието на Ротари с по-голяма външна аудитория.“

Като неофициални посланици представителите имат за цел да подобрят международния профил на Ротари, като същевременно укрепят способността си да повлияят на глобалните събития. „Като имаме нашия консултативен статут в ООН, ние сме в състояние да участваме в срещи на високо равнище на комисиите“, казва Фута. „Важното е да имаш информация по въпроса, преди да отиде на гласуване.“

Джудит Димент бе обявена за представител на мрежата в Общността на народите през 2013 г. Нейният разказ илюстрира пътищата, следвани от

колегите ѝ, тъй като те са работили за напредъка на програмата на Ротари на най-високите нива на управление.

„Първото нещо, което направих, казва Димент, бе да получа акредитиран статут на Ротари в рамките на Британската общност, който отне повече от година.“ Така тя може да присъства на срещите на лидерите и министрите на Британската общност. „Моят приоритет бе да се включи полиомиелита в правителствените комуникета“, казва тя. „Това изисква значителни усилия за застъпничество с правителството на Обединеното кралство в Лондон, но също така и с ключови държави от Британската общност като Канада, Индия и Австралия, както и с две ендемични страни в Общността: Пакистан и Нигерия“.

Докато работи върху изкореняването на полиомиелита и борбата срещу робството и трафика на хора, Димент се стреми да създаде възможности за ротарианските лидери да се консултират със световни фигури и да се посещават международни конференции, като помагат за изграждането на мостове със страни и организации по целия свят.

Това е нещо, което Питър Кайл прави през цялата си кариера.

Питър Кайл за първи път посещава Вашингтон, Д.С., през 1973 г. като 26-годишен адвокат от Нова Зеландия. „Това беше около времето на Уотъргейт, разследването на „Вашингтон пост“ и правната система под обсада, спомня си той. Беше вълнуващо време за млад адвокат да е в Америка“.

Получател на Ротарианска посланическа стипендия, Кайл придобива завършена степен по право от Университета на Вирджиния, преди да се върне да практикува търговското право в родината си. След като е бил правен съветник в Азиатската банка за развитие във Филипините, той се завръща във Вашингтон през 1992 г., когато се присъединява към Световната банка. „Съветският съюз се сруна - обяснява той - и банката търсеше адвокати с приватизационен опит“ - нещо, в което Кайл се е специализирал през цялата си кариера. Той напуска поста като водещ съветник в Световната банка през 2009 г., но продължава да е консултант още три години.

Ана Кътър Пател се среща с Кайл около това време, при интервю за работата, която сега заема: изпълнителен директор на Outward Bound Center for Peacebuilding. Дватамата са останали колеги и приятели: Кайл окуражава Пател да стане ротариански приятел за мир, като учи в университета „Чулалонгкорн“ в Банкок през 2016 г.

Егуин Фута

Джудим Димент

Питър Кайл

„Питър [Кайл] има усещането как една глобална общност като Ротари може да работи“

Ана Кътър Пател

„Никога не бих успяла без Питър, казва Пател. - Той е катализатор. Той вижда Възможността за другите и отваря вратата - или най-малкото ви показва къде е тази врата.“

„Outward Bound е една от страстите на Кайл: той се е занимавал с организацията от 20-годишна възраст и е бил първият неин председател. Той става ротарианец през 1976 г. и оттогава заема редица лидерски позиции, но според него председателството на Комитета на Ротари за мирни центрове е „една от най-големите радости на моята ротарианска кариера“.

Днес Кайл е член на Ротари клуб Капитолия във Вашингтон. Той живее със съпругата си Маргарет В Мериленд; двете им деца са завършили университета във Вирджиния. Той няма търпение да се заеме с това ново предизвикателство, за което събитията

от живота му го оставят идеално подготвен. „Той има специфичните умения, абсолютно точни за този момент, казва Фута. Питър има усещането как една глобална общност като Ротари може да работи“.

С голямото си чувство към историята Кайл признава произхода на специалните отношения между Ротари и Обединените нации. Той посочва конвенцията на Ротари през 1940 г. в Хавана, където делегатите твърдят, че „свободата, справедливостта, истината, святостта на заложеното слово и зачитането на правата на човека ... са жизненоважни за поддържането на международния мир.“

Осем години по-късно Организацията на обединените нации създава Всеобщата декларация за правата на човека, отбелязва Кайл, и Ротари „изигра ключова роля“.

Ето защо е естествено, казва той, че Ротари, особено когато оценява бъдещето си с ООН, ще подчертае ценността на мира. Можем да формулираме проекти за мир и деца, мир и образование, мир и околна среда - проекти, които се вписват в шестте области на фокус на Ротари и целите на Обединените нации за устойчиво развитие. На финала той завършва с думите: „изграждането на мира е в ДНК-то на Ротари“.

Рон Д. БЪРТЪН,
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА СЪВЕТА
НА ПОПЕЧИТЕЛИТЕ
НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

ПОСЛАНИЕ ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

Ноември

Всяка година празнуваме ноември като месец на Фондация Ротари. Колко щастливи сме да имаме фондация от световна класа, която ни позволява да правим толкова много добро в света. Всички трябва да се гордеем с факта, че нещо добро се случва всяка секунда от всеки ден поради ротарианците и Ротари фондацията.

През 2017-18 ротарианска година, когато Фондацията влезе в своя втори век на служба, имаме още по-амбициозна цел за набиране на средства от 360 милиона долара. По време на конгреса в Торонто през юни тогавашният президент Пол Нецел каза на участниците, че отново имаме невероятна година за нашата Фондация, поставяйки годишен рекорд по набиране на средства от 373 милиона долара.

Тази година нашата цел за набиране на средства възлиза на 380 милиона долара. Нашата цел за полиомиелита е 50 милиона долара, които ще бъдат превърнати в 150 милиона долара чрез безвъзмездната помощ, предоставена от фондация «Бил и Мелинда Гейтс». Добавете към това целева стойност от 137 млн. долара за годишния фонд, 61,5 млн. долара за дарителския фонд и 31,5 млн. долара за глобални безвъзмездни средства и други директни дарения, и многото ни програми ще бъдат напълно финансирани, а ротарианците ще бъдат напълно оборудвани и овластени за реална промяна.

Сега зависи от вас и мен. Имаме шанса да създадем път на все по-нарастващо значение и влияние - да изберем посоката и темпото на втория век на Фондацията.

Предизвиквам ви да увеличите участието си в нашата Фондация - чрез правене, чрез даване и чрез вдъхновение. Заедно можем да направим утре още по-ярко от днес. Можем да правим всеки месец месец на Фондация Ротари. Така че бъдете вдъхновението, изградете своето ротарианско наследство и нека направим още една забележителна година в нашата история.

Декември

За много от нас декември е време на размисъл за годината, която предстои да приключи. Ние мислим за нещата, които сме решили да направим, и ги сравняваме с това, което всъщност правим. Много пъти се изненадваме, когато осъзнаваме, че сме постигнали още повече, отколкото сме се надявали. Също така започваме да мислим за новата година и с най-добрите намерения да се ангажираме с още по-големи постижения.

Това е време, когато мислите ни се насочват към нещата, които са важни за нас - и нищо не е толкова важно, колкото семейството. Благодарни сме на онези, които обичаме, и за онези, които ни обичат. За ротарианците това обхваща голям брой хора по света, защото нашата концепция за семейството включва не само близките роднини, но и многото приятели, които имаме през годините, споделящи Ротари. Всеки от нас е като камък, хвърлен в езеро, създавайки много вълни. Когато нашите вълни се пресичат с вълните на нашето семейство и приятели, наистина имаме влияние върху нашия свят.

Мислим и за организациите, които са важни за нас и които съществуват заради нашата щедрост и щедростта на другите. Ние доброволно подкрепяме тези организации и щедро допринасяме с времето и таланта си и ценим продължението на работата си, за да направим нашия свят по-добро място за всички. И чрез тази работа семейството ни става още по-голямо.

Нашето семейство и нашето влияние продължават да растат всяка година чрез ангажимента и подкрепата на нашата Ротари фондация. Работата заедно създава синергия, която позволява на един човек наистина да направи разликата. И когато всички ние работим заедно и се ангажираме с кауза, няма граници за това, което можем да постигнем. В този процес сме обвързани заедно и се превръщаме в още по-плотено семейство.

Така че в това специално време на годината, докато размишлявате върху вашето семейство и добрите неща в живота си, помислете за вашето ротарианско наследство. Сега е времето да направите своя траен ангажимент, така че важната работа на нашата Фондация да продължи вечно.

ВЕСЕЛИН ДИМИТРОВ

Дистрикт гуверньор 2018-19
Дистрикт 2482 България

„Човек може да умре, нациите могат да възникнат и да изчезнат,
но идеята продължава да живее.“
Джон Ф. Кенеди

Скъпи ротариански приятели,

В един слънчев ден, през есента на 2017г., имах удоволствието да се запозная и докосна до г-н Минко Балкански - един от най-известните учени в областта на физиката в световен мащаб. Един успял българин. Той ми разказа за своя житейски път, изпълнен както с успехи, така и с много изпитания и разочарования. Въпреки тежките моменти, които е преживял, той никога не се отказал от своето желание да се учи и развива.

През годините г-н Балкански е помогнал на много българи да продължат своето образование в реномирани учебни заведения. Дори и в момента, в своето родно село Оряховица, той е направил лятно училище - база за обучение на деца, търсещи просвещението.

Това беше един незабравим ден и думите на г-н Балкански, които оставиха отпечатък в моето съзнание са: „Истинското щастие е когато гадеш, опитайте и ще видите!“.

През далечната 1917г. президентът на Ротари Интернешънъл, Арч Клъмф, споделя пред делегатите на конгреса на организацията в Атланта, че е „подходящо да приемаме дарения с цел да правим добро по света“. Той представя идеята за създаване на фонд, който да подпомага Ротари клубовете - идея, която полага основите на нашата фондация, Фондация Ротари. Идея, която прави възможно реализирането на днешните глобални проекти, допринасящи за положителната промяна в живота на хората и общностите по света. Идея, която генерира и управлява даренията на ротарианци, правителства и други организации, която е извоювала признанието да е първа по доверие сред много други фондации.

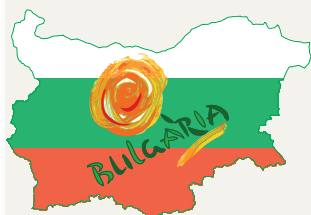
Ноември е обявен от Ротари Интернешънъл за Месец на Фондация Ротари. Фондация Ротари е родена с идеята да бъде съпричастна със службата на ротарианците и благодарение на нашата инвестиция в бъдещето на света, нашите дарения се е превърнала в един от символите ни.

Приятели, месец ноември е изпълнен със събития. Това е следствие на вдъхновението, което мотивира нас, ротарианците, и нашите общности в продължение на много години, благодарение на идеята Ротари.

„Ако искаш да построиш кораб, не започвай да караш хората да събират дъски, да разпределяш работата и да даваш заповеди. Вместо това ги научи да копнеят за огромното и безкрайно море.“ Тези думи, изречени от Антоан дьо Сент-Екзюпери ни вдъхновяват да продължаваме да инвестираме чрез Фондация Ротари, да служим на своите общности, да даваме своя принос в развитието на бъдещите поколения.

**Ваш в Ротари,
Веселин Димитров**

**РОТАРИ:
БЪДИ ВДЪХНОВЕНИЕТО**

ЗА БЕЗКОРИСТНА СЛУЖБА

ЦЕЛТА НА РОТАРИ е да насърчава и развива идеала за служба на обществото като основа на достойно начинание, и в частност да насърчава и възпитава:

- 1** Създаването на познанства като възможност да бъдеш полезен и служиш;
- 2** Високите етични норми в бизнеса и професията, признаването значимостта на всяко полезно занятие, както и стремежа на всеки ротарианец да защитава името на своята професия и да служи на обществото;
- 3** Прилагането на практика на идеала за служба в личния живот, бизнеса и обществения живот на всеки ротарианец.
- 4** Международното разбирателство, добрата воля и мира чрез приятелство на бизнесмени и професионалисти от цял свят, обединени от идеала за служба на обществото.

ЧЕТИРИСТРАНЕН ТЕСТ за онова, което мислим, казваме или правим.

1. Това ли е ИСТИНАТА?
2. СПРАВЕДЛИВО ли е спрямо всички, които засяга?
3. Ще създаде ли това ДОБРОНАМЕРНОСТ и ПО-ДОБРИ ПРИЯТЕЛСТВА?
4. Ще бъде ли от ПОЛЗА за всички, които засяга?

РОТАРИАНСКИ КОД НА ПОВЕДЕНИЕ

Следният код на поведение е приет за употреба сред ротарианците

КАТО РОТАРИАНЕЦ, аз:

- 1** Ще действам почтено и с високи етични стандарти в моя професионален и личен живот.
- 2** Ще взаимодействам честно с другите и ще се отнасям с тях и заниманията им с уважение.
- 3** Ще използвам професионалните си умения чрез Ротари, за да: напътствам младите хора; помагам на тези със специални нужди; подобрявам качеството на живот на моята общност и по света.
- 4** Ще избягвам действия, които рефлектират негативно на Ротари или други ротарианци.

ОФИЦИАЛНА ВИЗИТА НА ДГ ВЪВ ВИДИН

На 22 и 23 октомври 2018 г. на официално посещение в РК Видин бе Дистрикт гуверньорът на Ротари България – Веселин Димитров.

Визитата на гуверньора започна със среща с бордовете на РК Видин и Интеракт клуб Видин, открита от президента на клуба Людмил Цанов.

На срещата присъства и АДГ на Зона V – Николай Александров, член на клуба.

Основни теми на срещата бяха организационното състояние на двата клуба, както и реализираните от ротарианците инициативи и проекти в полза на местната общност.

След срещата с бордовете официалното посещение прерасна в тържествена асамблея на РК Видин, на която присъстваха всички членове на клуба, членове от Интеракт клуб Видин и гости от побратимения РК Чуприя-Морава, Сърбия.

Асамблеята бе открита и протече съгласно реда за церемониите в Ротари.

Дистрикт гуверньорът връчи значки на новоприет член на РК Видин и на новите членове на Интеракт клуба, а знамето на ДГ беше връчено на кмета на града г-н Огнян Ценков, активен член на Ротари клуба.

Следвайки програмата по повод посещението на дистрикт гуверньора, на следващия ден бе организирано посещение на действащата изложба в ОХГ „Никола Петров“, гр. Видин, където е подредена зала с работни етюди на стипендианта на РК Видин Иван Борисов. Талантливото момче е студент в гр. Клуж, Румъния, благодарение на подкрепата на Видинските ротарианци.

Талантливият младеж, разказвайки на състудентите си за това, че благодарение на месечната стипендия на РК Видин той има възможност да се обучава в учебното заведение, ги вдъхновява да откликнат и предоставят и техни произведения за горепосочената изложба – подарък за РК Видин.

Николай Александров,
АДГ, Зона 5

ДИСТРИКТ ГУВЕРНЬОРЪТ В ТРОЯН

На 5 октомври, съгласно програмата за посещение на клубовете в Дистрикта, се състоя официалното посещение на ДГ 2018-2019 Веселин Димитров в Ротари клуб Троян, придружаван от АДГ Румен Йорданов.

Петър Стоименов, Вицепрезидент, Марин Радевски и Валентин Бечев, паст-президенти и Цанко Лингорски, един от основателите на клуба и дългогодишен секретар, посрещнаха гостите на мястото на археологичните разкопки на Военната римска пътна станция Состра - древна римска крепост, разположена в землището на с. Ломец на около 16 км северно от Троян. Уредник от градския музей запозна гостите с историята на този кастел.

В древността този път е бил една от основните римски Военни пътни артерии, свързващи провинция Долна Мизия през Хемус с Тракия и стигащ до Филипополис (днешен Пловдив). Состра е бил малък римски град, основан в средата на II век и съществувал малко повече от 300 години. Тук е била разположена пехотна част с до хиляда войници. Край разкопките са намерени много монети, съдове, паметници. Най-ценната находка представлява древна тракийска маска от V-IV в. пр. Хр.

Именно този проект е основна тема и приоритет на троянския Ротари клуб още от началото на разкриването – 2002 година, и за него всяка година се предвижда сума от бюджета.

След тази разходка в далечното минало на Троян гостите посетиха и Музея на народните художествени занаяти и приложните изкуства, където се запознаха с:

- най-голямата и богата колекция от керамика в България;
- колекция от художествени тъкани и облекла;
- колекция, съхраняваща археологическото наследство на Троянския край;
- колекция от произведения на изобразителното и приложно изкуство.

Посещението продължи със среща с кмета на Община Троян г-жа Донка Михайлова и Петко Пенков – ротарианец и председател на Общинския съвет.

Срещата премина в дружеска атмосфера. Г-жа Михайлова изрази задоволство и оцени високо досегашното си сътрудничество с Ротари клуб Троян. Страните споделиха виждания за по-нататъшно развитие на съвместната дейност в полза на гражданите и гостите на града и общината.

Вечерта се проведеха две срещи в рамките на официалното посещение на ДГ в клуба. Обсъдени бяха идеи за подобряване на работата в различните зони на фокус. ДГ Димитров прожектира презентация за новата Ротарианска година с крилатата фраза „Бъди вдъхновението“.

Цанко Спасовски,
Президент на РК Троян

ТУРНИР ПО ПЛАЖЕН ВОЛЕЙБОЛ

На 8 септември 2018 г. Ротари клуб Несебър бе организатор и домакин на традиционния турнир по плажен волейбол. Това вълнуващо състезание се проведе в петзвездния „Парадайз бийч“ в Свети Влас, приличащ на круизен кораб хотел.

Приятелите от РК Плевен Центрум, Велико Търново, Каварна, Ловеч, Свищов, Харманли, Бургас, Айтос и Несебър участваха в турнира. На първо място се класираха отборите на приятелите от РК Плевен Центрум, на второ-РК Ловеч и РК Свищов - сборен, на трето място РК Каварна - РК Велико Търново – сборен, и на четвърто място - домакините от РК Несебър. На наградните бяха връчени купи и подаръци от ДГ Веселин Димитров.

Благодаря ви, приятели! Направихте тази среща празник за нас! До нови срещи!!!

Николай Николов,
секретар на РК Несебър

РОТАРИ ПАРК – ПЛОВДИВ

На 24 октомври, в Ротари парка ротарианците от Пловдив отбелязаха Световния ден за борба с полиомиелита, като споделиха постиженията и предизвикателствата в тази битка с болестта. Гости на събитието бяха председателя на Общинския съвет Савина Петкова и кмета на район „Тракия“ Костадин Димитров.

Ротари е организацията, която през 1979 година стартира масови имунизации срещу това осакатяващо заболяване, а през 1985 поставя началото на глобалната инициатива Полио Плюс. Това е първият случай в историята на човечеството на обществена инициатива с глобален обхват и подкрепа за решаване на световен здравен проблем.

През 1988 година Ротари Интернешънъл е в основата на създаването на глобалната инициатива за изкореняване на полиомиелита Енд Полио, към която се приобщават Световната здравна организация, УНИЦЕФ, Фондация „Бил и Мелинда Гейтс“, правителствени агенции и корпорации.

От 350 000 случая годишно през 1988, през 2017 случаите на полиомиелит в трите ендемични страни: Нигерия, Афганистан и Пакистан, са сведени до 17.

Първата мащабна кампания в нашата страна е през 1995 г., когато бяха имунизирани 900 000 български деца и българските ротарианци получиха много висока оценка за акцията от президента на РИ Хърбърт Браун.

В дните около 24 октомври всеки от нас е съпричастен в работата за ликвидирание на полиомиелита. Много ротарианци, клубовете и техните младежки програми подготвят събития за да информират своята общност, правят лични и клубни дарения към

фонда „ПолиоПлюс“ на Фондация Ротари, разпространяват информация за стореното от Ротари до момента сред съгражданите си и набират средства.

„Като ротарианци, независимо в коя част на света е нашият клуб, Всеки от нас е част от вълнуващата история за битката с полиомиелита“, отбеляза в своето слово ПДГ Наско Начев, председател на Комисията за изграждане и поддържането на Ротари парка.

На сцената на Ротари парка в ЖР „Тракия“ Формация за автентичен фолклор „Куклици“ с ръководител Валентина Щерева и Вокалистката Ваня Василева от Центъра за подкрепа и личностно развитие – Община Пловдив; стипендиантите на Ротари клубовете трио Джи Ем Джи: Георги Грозев, Маргарита Бозукова, Гарабег Казазян от Средното музикално училище „Добрин Петков“ – Пловдив, художествен ръководител Пенчо Пенчев изнесоха богата музикално-танцова програма.

Специален поздрав с „Наздравница“ от операта „Травиата“ на Верди и ария на Агела от операта „Прилепът“ на Щраус направи Ивелина Рашкова – лауреат от конкурса на РАК „Рошавата котка“.

Събитието беше подкрепено и от младежките формирования Ротаракт и Интеракт, жителите на района, от други НПО и хуманитарни организации.

Срещата завърши с обща снимка на участниците в асамблеята, които с вдигнати ръце ще покажат знака емблема на кампанията End Polio New.

Сп. „Ротари на Балканите“

24 октомври - свет

ПО УЛИЦИТЕ НА СТОЛИЦАТА

Ротари клуб София-Витоша, РАК София-Витоша и ИАК към Американски колеж В София отбелязаха историческите резултати, постигнати в борбата за премахване на полиомиелита в световен мащаб

Информационната кампания на клубовете от семейството на една от най-големите хуманитарни организации в света – Ротари Интернешънъл, протече в гр. София под формата на беседи с минавачите на ключови пешеходни места на Световния ден срещу полиомиелита – 24 октомври.

Ротарианците от София са сред хилядите, които целят да повишат информираността относно необходимостта да се финансират и подкрепят усилията за унищожаване на полиомиелита. Това предпоставя забавяне все още застрашава здравето на децата в много части на света.

От 1985 г. насам Ротари е отпуснала повече от 1,6 милиарда долара за ликвидиране на полиомиелита. Ротари Интернешънъл е глобална мрежа от 1,2 милиона членове, които обединяват уменията си да работят за най-належащите хуманитарни потребности. 35 000 ротариански клуба по света в 200 държави и територии работят усилено, за да подобрят ежедневието в градовете и селата, да помагат на семействата в неравностойно положение и да премахнат полиомиелита. Посетете endpolio.org, за да научите повече за организацията Ротари и нейните усилия за унищожаване на полиомиелита.

Ина Агафонова, асистент ЗКПР, Зона 20Б

Световен ден на Полио

По повод 24 октомври, Световния ден за борба с полиомиелита, **РК АЙТОС** организира акция за набиране на средства в борбата с тази коварна болест. Събитието се състоя на 28 октомври на Мотополigon-Айтос, където се провеждаше финалният кръг на Републиканското първенство по мотокрос 2018.

Благодарим от сърце и на тези, които ни помогнаха в организа-

цията на това благородно дело: Община Айтос, Ловно-рибарско дружество "Сокол", Айтос, „Десий“ ЕООД и вестник „Народен приятел“.

Събраните средства ще бъдат предоставени на Фондация Ротари за борбата с детския паралич по света.

С днешното събитие доказваме, че **ЗАЕДНО МОЖЕМ ПОВЕЧЕ!**

Иван Иванов, АДГ, Зона 16

ПЛАНИНАТА НЕМРУТ ОТНОВО СЪБРА

Деца и младежи от различни краища на света, повечето от които с физически проблеми, изкачиха през уикенда връх Немрут Даг в едноименната планина в Турция. Мотото на събитието, което се провежда за 19-а поредна година е „Заедно покоряваме Немрут“, а препратката е към „заедно и в живота“. То се организира от Ротарианския клуб в Адъяман и се ползва с подкрепата на Ротарианското движение в Турция. По думите на Сердар Кая, председател на клуба в Анкара, именно този проект запазва във времето и без това малобройния клуб в Адъяман. Той уточни, че по време на честването на 100-годишнината на Ротарианското движение проектът „Заедно покоряваме Немрут“ е включен в програмата на всички Ротари клубове по света.

Идеолог на проекта е Сонгюл Йондер, дългогодишен директор на училище за деца в неравностойно положение в град Адъяман. Сердар Кая определи проекта като много важен в две насоки – от една страна поне два дни да бъдем домакини на деца с увреждания и през които те да се почувстват равни с нас, а от друга това няма как да не повиши самочувствието им и да ги мотивира за по-пълноценен живот.

Връх Немрут Даг е предпочетен, защото е много тежък за изкачване и всеки участник с увреждане, който стигне върха си казва «и аз успях». Желанието на всички е тази реплика да я казват често и в живота, допълва ротарианецът. Другата причина, по думите му е, че планината Немрут има богата история и си заслужава да я чуеш от върха, да я усетиш лично и сам да я видиш.

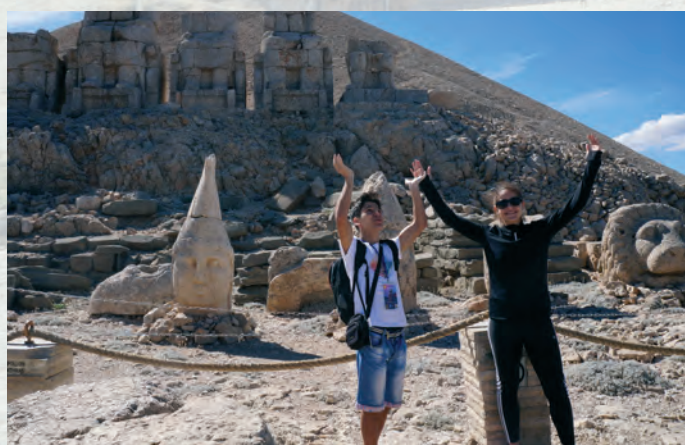
Всяка година в навечерието на изкачването всички участници провеждат шествие по улиците на град Адъяман, а в археологическия музей се запознават с историята на пирамидата, която е на върха. Със средства от Ротари клубовете и

физически лица са били закупени и тази година бяха гарени инвалидни колички на десет души с физически увреждания.

Тази година до върха, който е с височина 2134 метра, достигнаха около 200 души, заедно с младежи в неравностойно положение от различни краища на Турция, от Мексико, Бразилия, Тайван, Аржентина, Парагвай и България. Българската група бе от Пловдив с водачи: художникът и ротарианец Жорж Трак и Шенар Бахар от Генералното консулство на Турция в града. Те представиха две деца със затруднения в слуха и говора - ученици от XI клас от ПГ «Асен Златаров» и Националната гимназия за сценични и екранни изкуства. За Богомила Калчева вече казват, че е много добър майстор-сладкар, а за Емилиян Вълчев всички вещаят добра кариера на художник. Негови картини бяха подарени на организаторите на събитието, сред които и създателката на проекта Сонгюл Йондер.

Чрез този проект се предоставя една възможност на млади и талантиливи хора, но в неравностойно положение, сами да изкачат един от най-прекрасните върхове на културата на Мала Азия – връх Немрут Даг, каза и Жорж Трак. Погребалната могила се намира на самия връх и е висока 50

МЛАДЕЖИ ОТ ЦЯЛ СВЯТ

метра и широка 150 метра. Тя е построена от цар Антиох Първи Теос от Камагена и в два символични олтара – от изток и от запад, е имало по пет статуи от по 9 метра високи - четири на гръцки и тракийски богове и една на самия Антиох I, определен се като Бог.

Отправната точка за връх Немрут Даг е град Адъяман, но преди да се срещнеш с уникалното съоръжение няма как да не спреш на римския мост Джендере, който се намира в самото начало на река Ефрат. Мостът е изграден от 16-ти римски легион по време на римския император Сетимий Север, управлявал от 193 до 211 година След Христа. Съоръжението представлява величествена арка, стъпила на две скали в най-тесната точка на реката.

Поредната спирка е и могилата-гробница, известна като Каракуш (Черната птица), в която са погребани осем от цариците от династията на Хомогените, от която е и Антиох. Установено е, че е строена през 36-20 години пр.н.е.. Гробницата се „пази“ от четири каменни орли, поставени върху близо 10-метрови пиедестали на четирите страни на могилата.

Макар и на 150 км от Адъяман, в района се намира Гьобекли тепе, в превод „Шкембав хълм“ - археологически комплекс от неолитната епоха, разположен на 15 километра североизточно от град Урфа. Историци и археолози твърдят, че това е най-древният мегалит в света и възрастта му се определя поне на 12 000 години от днес, като датира от 10 000 години преди Христа. Това е градеж, който има кръгла форма с около 20 концентрични окръжности, изградени от камък, а между тях издигнати каменни колони с релефи на различни животни. Известно е, че комплексът е засипан с пясък през 8 век пр.н.е. Находките променят революционно представите за ранния неолит в Близкия изток, но все още не се знае истинската му

значимост. Днес вече се знае обаче, че се касае за находки от каменния век в огромни размери, тъй като досега са разкопани само 5 на сто от целия комплекс. Определян е като „лабораторията“, където е създадена човешката цивилизация.

Няма човек, който да не остане изумен от всички обекти - моста, могилата и Немрут, от Гьобекли тепе и да не ги причисли към чудесата на света. През 1987 година Немрут Даг е обявен за обект на световното културно наследство от ЮНЕСКО. Остава един от най-важните паркове в Турция и най-високо разположения музей на открито в света. Трудно се описва задоволството от видяното и изрази като «спира дъха» и «тръпки те побиват» са много слаби. Остава спомена от положителната емоция и желанието да се върнеш отново.

Дима Шопова, БТА Пловдив,
участник в проекта

РОТАРИ КЛУБ ЯМБОЛ ЧЕСТВА 110 ГОДИНИ ОТ НЕЗАВИСИМОСТТА НА БЪЛГАРИЯ В КОБУРГ

Във връзка с честването на 110 годишнина от обявяването на Независимостта на България, делегация от Ротари клуб-Ямбол в състав Ирина Христова, президент на клуба, г-р Красимир Пенчев, Христо Христов и Георги Комитов беше на посещение в Кобург. Програмата на гостуването беше изготвена съвместно с Ротари клуб-Кобург и включваше посещение на исторически забележителности свързани с династията Саксбургготска с личността на българския цар Фердинанд, който на 22 септември 1908г. в историческата църква „Свети Четиридесет мъченици“ във Велико Търново провъзгласява Царство България за независима държава.

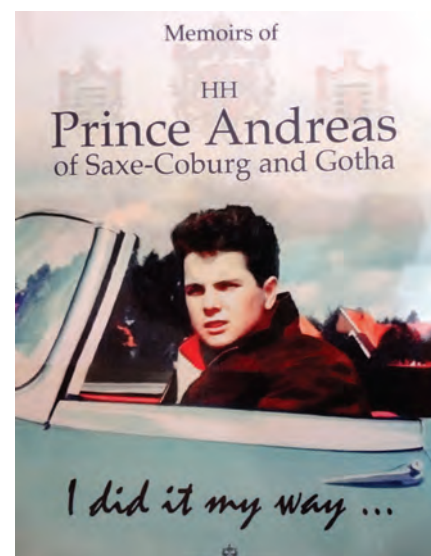
На 23 септември 2018 год. българската делегация беше посрещната от ротарианците от Кобург в Двореца Еренбург, където имаме възможността да се запознаем с историята херцогската фамилия Саксбургготска и генеалогическите връзки, които я свързват с различни европейски владетелски фамилии и в частност с българската династия.

Централен момент в програма-

та на официалната визита беше посещението на католическата църква „Свети Августин“, изградена през XIX Век от принц Август Саксбургготски, баща на българския цар.

Церемонията се проведе в присъствието на принц Андреас Саксбургготски, глава на Саксбургготското херцогско семейство, на ротарианците от Кобург, Макс Байерсдорф, проф. г-р Герхард Линднер, г-р Луис фон Хорст, Райнер Райзенвебер, както и на представители на местната власт и пресата. Непреходната значимост на честваното събитие и ролята на българския владетел бяха подчертани в словото на президента на клуба Ирина Христова, която изрази общото убеждение, че паметта на потомците ще бъде винаги жива за делата, които ни определят като народ и по принцип не подлежат на тленност и забвение.

Тържествата в Кобург продължиха с официална вечеря в ресторанта на хотел „Голденер Анкер“, на която Ротари клуб Ямбол беше символичен домакин и имаше удоволствието да посрещне приятелите от Ротари клуб Кобург. Особе-

на чест за всички беше присъствието и на принц Андреас Саксбургготски, който подари на Ротари клуб Ямбол мемоарно-исторически трудове с негово посвещение и авторграф. Германските ни приятели посрещнаха с подчертан интерес и презентацията на историческите и културни забележителности на Ямбол и региона, и с искрена благодарност прие поканата ни за гостуване в България.

Красимир Пенчев,
ПП на РК Ямбол

НОВ СТАРТ НА ПРОЕКТА „НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ И АЗ“

На 1 ноември стартира деветото издание на инициативата „Народните будители и Аз“ с честване Деня на будителите. Организатори са Ротари клубовете в Пловдив, Зонта, Общински комитет „Васил Левски“ и Народно читалище „П.Р.Славейков 1908“ – Пловдив.

Събитието започна в 17.00 ч. на главния Вход на МОЛ „Марково тепе“ с изпълнение на патриотични песни от Духовия оркестър на Военновъздушните сили. Ученици представиха мултимедийни презентации за народни будители, запознах гостите с интересни факти от биографиите на бележити българи.

Проведе се и викторина за живота и делото на будителите. На Входа на мола бяха раздадени листчета с въпроси, като за отговорите можеше да се ползват всички възможни източници с публикувана информация за народните будители.

Днес официално беше даден стартът на Деветото издание на Националния проект „Народните будители и Аз“.

Предишния ден в Грандхотел „Пловдив“ организаторите отчетоха миналогодишната акция. През изтеклите осем години в инициативата са се включили над 70 000 ученици от различни части на стра-

ната. През последните две години освен отборно, имаше възможност и за индивидуално представяне на участниците. Проектът отново е под патронажа на президента на Република България Ремен Радев. По регламент всяка паралелка най-напред избира свой патрон, след което класовете ще мерят сили помежду си. Следва тур между училища по райони, а после – финал на градско и областно ниво. Победителите получават като награда образователна екскурзия до исторически места.

Сп. „Ротари на Балканите“

1 НОЕМВРИ В БУРГАС

250 книги за близо половин час разграбиха бургазлии. Инициативата „Прочети и предай нататък“ по случай Деня на будители е дело на Интеракт клуб Бургас-Пиргос. Младежите раздаваха събраните книги до Часовника.

„Целта ни е да накараме хората в Бургас да започнат да четат и след като прочетат дадена книга, да я предадат на приятел, за да може така да се получи четене на книги, които ние сме раздали. В тази бройка влизат всякакви жанрове: фентъзи-романи, българска история, криминале, поезия, както и книги, посветени на революционерите“, заяви пред медиата ни Марина Станева, президент на клуба.

Кампанията се провежда за седма поредна година и по думите на Марина Всеки път има огромен интерес. Освен спомената бройка от 250 четива Интеракт клуб Бургас-Пиргос разполагат с още 150 книги, които също ще бъдат раздадени.

От нашия клуб искаме да призовем хората да започнат да четат още повече, допълни тя. Книгите са събрани в рамките на две седмици, уточни президентът на РАК Бурга-Пиргос.

„Спонсорите ни от Ротари клуб Бургас-Пиргос

ни помогнаха много, бяхме поставили кашони в училищата, където всеки можеше да остави книга. Самите ние също дарихме книги, взехме и от наши роднини и приятели“, допълни още Марина. Да се сдобият с безплатно четиво, бяха дошли хора на всякаква възраст, които образуваха опашка.

Динко Димитров, АДГ

ПОРЕДНО ДАРЕНИЕ НА РК СТАРА ЗАГОРА-БЕРОЕ

Снабрана сума от 3500 лв. РК Стара Загора-Берое стартира годишния си проект, който е в подкрепа на социалната кухня към православния храм в кв. „Зора“. Благотворителната вечер се състоя на 12 октомври и събра над 100 ротарианци, техни приятели и гости от Стара Загора, София, Димитровград. Общият размер на проекта на Ротари клуб Стара Загора-Берое е 24 000 лв., разказа за НБП президентът Мартин Бойчев.

Досега топла храна в социалната кухня към храма получаваха около 35 социалнослаби – не само от квартала, а от целия град, като тя се осигуряваше от кетъринг. Идеята е подкрепа да получават повече хора (очаква се да бъдат поне 100 души – б.а.), а храната да се приготвя на място, поради което в новоизграденото вече разширение към храма има необходимост от професионално кухненско оборудване, посуда. Проектът е силно социален и устойчив във времето, ще се развива и в бъдеще, имаме много добри идеи, допълни Мартин Бойчев.

Първите постъпления бяха набрани от богатата дарителска маса, на която домакините от РК Стара Загора-Берое подгреду-

ха много ястия, елитни бутикови вина, осигурени от професионални винари като Стоян Стоянов и Николай Далаков, както и от бизнесмените Мартин Бойчев и Славин Янакиев. Имаше и пивка ракия, едно печено прасенце, пълнена пуйка, торта, красива питка, петифури...

По време на благотворителната вечер се състоя и състезанието „Фолклорно вдъхновение Тракийски стъпки 2018“, в което се включиха шест представителни групи. В надиграването първо място спечелиха децата от фолклорна танцова школа „Броеница“, второ – мъжкия състав на „Броеница“, трето място – домакините. Фолклорният отбор на РК Стара Загора-Берое в състав Стоян Стоянов, Катя Русева, Петьо Петков, подсилен от дамичите от Инер Уийл клуба Камелия Харачерова, Светла Йоргачкова, Мирослава Стръмска, показва виртуозни изпълнения на три танца. Третото място дойде заслужено след двумесечните репетиции специално за състезанието.

Благотворителната вечер на ротарианците бе уважена и от

шестата в света по красота Жени Калканджиева, която тази година за първи път журира „Царица Августиада“. Тя представи избора на тазгодишната носителка на короната и сподели, че в Стара Загора има много красиви момичета. За Фестивала на виното и културното наследство „Августиада“ комплиментът на РК Стара Загора-Берое бе участието на кукери. Атрактивните изпълнители откриха фолклорната програма на фестивала на 13 октомври с ритуал за бекет и плодородие. Гости на ротарианците, приятели от побратимения клуб в Одрин, използваха възможността по време на приятелската среща също да се потопят в „Августиада“.

Две години след учредяването, активните членове на РК Стара Загора-Берое са 35, а последният новоприет ротарианец е Иван Михалев, председател на Сдружението на хотелиерите и ресторантьорите в Стара Загора.

Дима Тонева,
в. „Национална бизнес поща“

ВДЪХНОВЕНИЕ ЗА КЛУБОВЕТЕ ОТ ЗОНА 9

От 9 до 12 октомври Дистрикт гуверньорът Веселин Димитров посети клубовете от Зона 9.

Срещите с клубовете преминаха в приятелска атмосфера и вдъхновение, породено от интересната презентация и запленяващите думи на ДГ, който по мнението на Всички ротарианци успя да запали ентусиазъм за работа в полза на нашите общности и през настоящата ротарианска година!

На 9.10.2018г. беше проведена срещата с РК Момчилград, като преди това ДГ посети общината.

На 10.10.2018 г. ДГ се среща с ротарианците, ротаракторите и интеракторите от Кърджали, които разказаха за своите проекти и за очакванията си за настоящата ротарианска година, обсъждаха се въпроси за членството, както и целите за настоящата година. На следващия ден – 11.10.2018г. се състоя срещата на Дистрикт гуверньора с РК Златоград-Неделино и с младежите от спонсорирания ИАК. Последната среща на ДГ в зоната беше на 12.10.2018г. с РК Смолян, РАК Смолян и ИАК Смолян. Преди срещата бяха положени Венци от РК Смолян и РК Златоград-Неделино на паметника на Върх Средногорец във връзка с годишнината от Освобождението на Родопите, интеракторите направиха кратка историческа ретроспекция, след което изненадаха и с кратък филм за боевете преди 106 години.

На Всички срещи бяха разменени флагчетата на клубовете от президентите съответно Фикрет Хабиб, Валентин ГогеВ, Ружа Богурова и Сашка Иванова с флагчето на ДГ, бяха връчени от ДГ значки с темата на годината на членове на борговете, а в Смолян той връчи и две отличия „Пол Харис фелоу“ на ротарианците Ана Шопова и Манол Перпериев. След официалните срещи продължиха приятелските разговори, изпълнени с вдъхновение, ентусиазъм, доверие и позитивизъм в името на добротворството, част от което е и Ротари!

Негялка Росенова, АДГ, Зона 9

СРЕЩА НА КЛУБНИТЕ БОРДОВЕ ОТ ЗОНА 10

Борговете на Ротари клубовете от Зоната проведоха съвместна среща в област Хасково по инициатива на асистент дистрикт гуверньора Благой Балутев. В събирането се включиха 46 представители от Ротари клубовете Хасково, Хасково-Ауга, Димитровград, Харманли, Любимец и Свиленград. На срещата присъстваха президенти, паст президенти, секретари и клубни офицери от Ротари клубовете както и техни съпруги.

Целта е Всички вие да се познавате, да обменяте идеи, а защо не да работим и по съвместни проекти, посочи Благой Балутев. Ако даден проект е доказано добър и ефективен, няма нищо лошо да бъде реализиран и от други клубове, защото така от него ще се възползват много повече хора и добрината ще стане по-голяма, коментира той. Благой Балутев представи и идеята Ротари клубовете от зоната да работят съвместно при реализиране на по-мощен проект, който да бъде изпълнен последователно в различните населени места.

Приветствам инициативата да се консолидираме за значима цел и кауза и заедно да работим за осъществяването ѝ, посочи ветеранът на ротарианството в региона паст дистрикт гуверньора Любен Атанасов. Той определи срещата, като полезен мини семинар, какъвто в област Хасково се прави за първи път. Пожелавам Ви да бъдете все така настойчиви в начинанията и да се радваме на нашето приятелство, каза още ПДГ Любен Атанасов.

КАМЧАТКА – ДОБРЕ ДОШЛИ НА КРАЯ НА СВЕТА

Със съдействието на Комитета за ротарианско приятелство „България – Русия“ се отзовохме на предложението на РК Елизово и на РК Петропавловск-Камчатск да осъществим екстремен туристически тур в Камчатка и в края на юли и началото на август тази година за десет дни гостувахме на приятелите.

Това беше едно вълнуващо пътуване, изпълнено с разнообразни впечатления и преживявания. Ловихме риба в река – съомгови риби от 5-6 килограма, ловихме червена дълбоководна риба от 300 метра дълбочина в океана, ловихме други тихоокеански риби, събрахме морски таралежи. Посетихме курилското езеро – там, където съомгите по силата на природата си от океана по реката се добират да хвърлят хайвера си да умрат.

От непосредствена близост 3-4 метра наблюдавахме как мечките ловят съомги и се хранят с тях.

Летяхме с хеликоптери до гейзери и вулкани. Надникнахме в кратера на димящ вулкан.

Бяхме гости в село на едни от коренните жители на Камчатка – коряки, там се запознахме с отглеждането на кучета за впрягове със шейни и организираното през зимата състезание с шейни и кучешки впрягове през Камчатка. То продължава около 1 месец и надпреварата е голяма със широко международно участие.

Ежедневно нашите приятели ни водеха на бани в термални източници – всеки път с различно минерално съдържание на водата. Разнообразието на такива води е огромно. Ежедневно беседвахме с тях, като обменяхме впечатления и информация. Те преди две години са посещавали България.

За тези десет дни ние обикнахме Камчатка и дружбата с нашите приятели зае място в сърцата ни.

Една от снимките е направена по време на срещата ни с двата камчатски Ротари клуба – на Елизово и на Петропавловск. В нея взе участие и приятелят от Ротари клуб Москва-Восток, който беше наш спътник в екстремния тур на Камчатка. Раз-

менихме флагчетата на пет Ротари клуба: двата от Камчатка, нашите два – Бургас-Приморие и Айтос и московския.

Тодор Демурков,
чартър президент, РК Айтос
Николай Николов,
паст президент, РК Бургас-Приморие

Поглед към Ротари

Ротари клубове:	35 795
Ротарианци:	1 215 971
Дистрикти:	538
Ротаракт клубове:	8497
Ротарактори:	195 431
Интеракт клубове:	23 068
Интерактори:	530 564
Ротариански обществени съвети:	9 974

БЪЛГАРСКИ РОТАРИАНЦИ НА АСАМБЛЕЯ В РУСИЯ

През септември, от 14.09. – 23.09., представители от Ротари клуб Троян бяха на посещение на Ротари клубове в Русия: Москва-Восток, Санкт Петербург-Интернешънъл и Санкт Петербург-Нева. Посещението бе организирано от Ротари клубовете в Русия със съдействието на Комитета за ротарианско приятелство „България – Русия“, като българските гости бяха посрещнати изключително топло и сърдечно и се насладиха на прекрасно организирана програма. Специални благодарности за посрещането на групата се отреждат на Ирина Доброхотова, Наталия Киселева и Екатерина Ничипоренко.

Българската делегация с представители на Ротари клубове от Дистрикт 2482: РК София-Сердика, РК Троян, РК Кюстендил, РК Харманли, РК Стара Загора, РК Габрово, РК Варна-Галатя взе участие в Асамблея на Дистрикт 2220, която се проведе на 22.09. в Санкт Петербург. Дистрикт гуверньорът Алексей Куценик приветства всички гости и участници в събитието.

Ротарианските приятели успяха да обсъдят важни въпроси, засягащи и проекти за различни инициативи, свързани със здравеопазването, образованието, културно – историческите и религиозните паметници, както и доброто сътрудничество по време на своето пътуване.

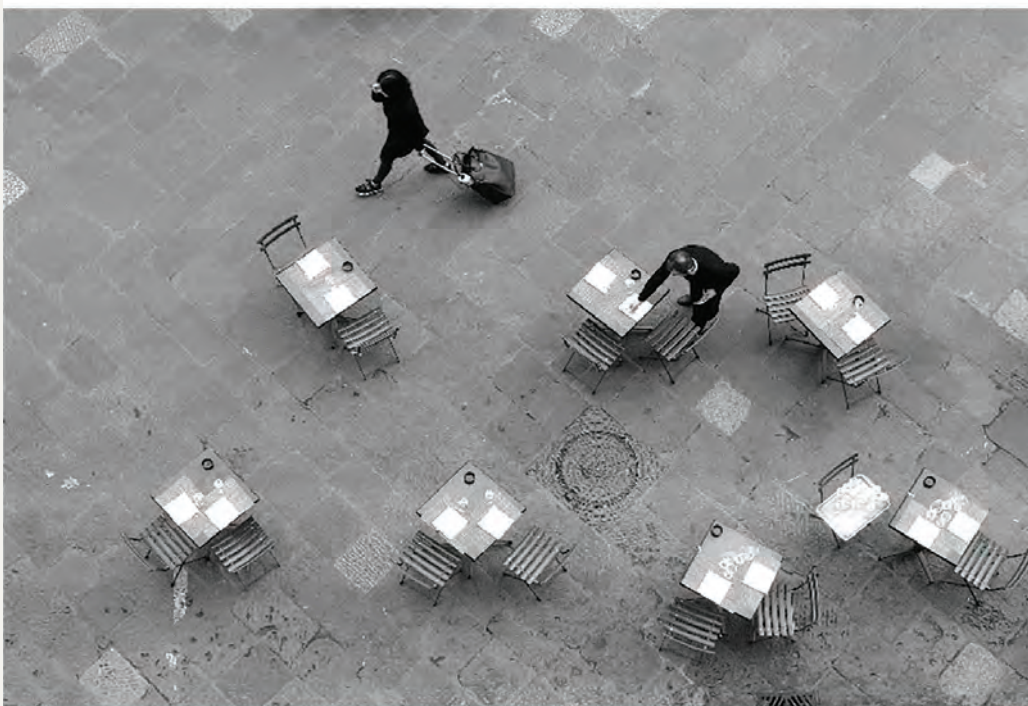
Визитата се оказа особено полезна и за двете страни и предоставя възможност за осъществяване на побратимяване на Ротари клубовете от Дистрикт 2482 с Ротари клубовете от Дистрикт 2220 в Москва и Санкт Петербург.

Цанко Спасовски, президент на РК Троян

ДАЙТЕ НИ НАЙ- ДОБРИЯ СИ КАДЪР

Ротарианското фотографско състезание ви дава възможност да споделите своя мироглед със света. Включете се и имате шанса да видите работата си отпечатана в списанието.

Нови дати тази година:
Състезанието е отворено от
1 октомври до 15 декември 2018.

За подробности:
on.rotary.org/photo2019

the **Rotarian**

2018 photo contest submissions, from top:
WILL WATT / DOUG NICOTERA / PRIN MAYAO